

Vandaag hadden we geen taal nodig 16 februari 2016

Leestijd

00:01:49

Geschreven door

Anse Poppe

Anse Poppe (stagiaire educatie) heeft tijdens haar stage verschillende vluchtelingenprojecten opgevolgd binnen HETPALEIS. Zo zijn er gezinnen uit asielcentra komen knutselen tijdens Feest op de Kaart en kwamen zij kijken naar de avant-première van Babel. Op dit moment gaat zij mee met de [Vervelende Bus](#) langs diezelfde asielcentra. Zij deelt hiervoor haar ervaringen.

Vandaag trokken we naar het opvangcentrum in Kapellen. Vier keer vulde de bus zich met een bonte mix van vluchtelingenkinderen en buurtkinderen.

Er schuift een handje in het mijne, twee grote gitzwarte ogen staren me aan. We zetten ons in de bus en het jongetje schuifelt zo dicht als hij kan tegen me aan. Begrijpt hij wat Sarah aan het zeggen is? Snapt hij dat de bus kapot is, dus dat we niet gaan vertrekken? Geen idee, waarschijnlijk niet maar zijn ogen laten haar geen moment los. Elke beweging volgt hij op de voet.

Het straatbeeld wordt zichtbaar en hij weet niet waar eerst te kijken. Zijn ogen vast gekluisterd aan de schermen, zijn hoofd gaat alle kanten op.

Van links naar rechts, van boven naar onder. Alles neemt hij in zich op. Ik zou maar al te graag een kijkje nemen in dat kleine hoofdje van hem. Zien wat er nu allemaal aan het gebeuren is. Hij tikt op mijn been en wijst naar de twee jongetjes in een geel-zwart streepjespak die kattenkwaad aan het uithalen zijn. Een jongen achter me heeft hetzelfde gezien en roept 'Kijk! Boeven! Boeven!'. Het jongentje naast me prevelt stilletjes 'Boefen' en kijkt me lachend aan.

Wanneer de bus blauw wordt en er twee grote ogen verschijnen zoekt

zijn hand de mijne terug op. Zijn ogen staren de grote blauwe ogen aan en de grote blauwe ogen staren terug. Er verschijnen nieuwe dingen op de schermen. De jongen lacht, steekt zijn tong uit, zwaait, fluistert onverstaanbare woorden ...

We gaan de bus terug uit en de jongen kijkt me lachend aan. Hij zwaait en rent weg, de gebouwen in.

Vandaag hadden we geen taal nodig, we begrepen elkaar.